

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 32C/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118318762
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Dolníková Žabková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:6118318762.4

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Marcelou Dolníkovou Žabkovou, LL.M., v právnej veci žalobcu: Myrent, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina IČO: 51 489 546, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, Vienna Insurance Group, so sídlom Štefaničova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: Advokátska kancelária Felix Neupauer & partners, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 336,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 336,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 336,- Eur od 17.06.2018 do zaplatenia a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, postúpenou z Okresného súdu Banská Bystrica tunajšiemu súdu dňa 01.10.2018, sa žalobca domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 336,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 336,- Eur od 17.06.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Na odôvodnenie svojho nároku žalobca uviedol, že dňa 02.05.2018 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky BMW X5, EČV: O., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený R. A., bytom Podhorie 91, 013 18 Lietava (ďalej len ako „poškodený“). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Citroen Jumper, EČV: O., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Držiteľom vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, je spoločnosť MIPE Invest, s.r.o., so sídlom P.O. Hviezdoslava 551, Varín 013 03. Poistná udalosť je evidovaná pod č. (9565758944) 9527450543. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 10/2018 zo dňa 22.05.2018, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky BMW X3, EČV: P. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 2018008 zo dňa 25.05.2018, splatnú dňa 01.06.2018 na sumu 630,- Eur. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 22.05.2018 do 25.05.2018, t. j. 4 dni, pričom výška denného nájmného predstavovala 150,- Eur. V sume 630,- Eur je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- Eur. Poškodený zároveň dňa 25.05.2018 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. (9565758944) 9527450543 zo dňa 02.05.2018 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 630,- Eur, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 29.05.2018. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 07.06.2018, zaslaného žalobcovi, jasne vyplýva, že dňa 01.06.2018 došlo k skončeniu prešetrovania a

následnému vybaveniu poisťnej udalosti. Dňa 07.06.2018 žalovaný poskytol žalobcovi poisťné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 294,- Eur. Krátenie poisťného plnenia bolo dôvodené vlastným a svojvoľným určením doby prenájmu náhradného vozidla, ako i ceny prenájmu náhradného vozidla. Z priloženého výpočtu však nijakým spôsobom nevyplýva, ako žalovaný ustálil výšku poisťného plnenia práva na sumu 294,- Eur. Náklady vo výške 630,- Eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedenú dobu vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Žalobca si súčasne uplatňuje úroky z omeškania. Dňa 01.06.2018 bolo skončené prešetrovanie poisťnej udalosti. So zvyškom poisťného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 17.06.2018, nakoľko je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie. Žalobca považuje takýto postup za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Uplatnený nárok vo výške 336,- Eur spočíva v rozdielnej sumy vo výške 630,- Eur, uvedenej na faktúre č. 2018008 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poisťného plnenia vo výške 294,- Eur.

3. Žalobca na preukázanie svojho nároku priložil k žalobe Zmluvu o nájme č. 10/2018 zo dňa 22.05.2018, Protokol o prenájme náhradného vozidla č. 10/2018, faktúru č. 2018008, vystavenú žalobcom poškodenému R. A. za prenájom motorového vozidla v sume 630,- Eur, Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 25.05.2018, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 25.05.2018, Čestné prehlásenie poškodeného R. A. ota zo dňa 25.05.2018, Uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky, Oznámenie o poisťnom plnení, Detail pohybu Tatra Banka, a.s..

4. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal dňa 21.08.2018 platobný rozkaz, sp. zn. 18Up/524/2018, voči ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor.

5. Žalovaný v odpore uviedol, že žalobcom uplatnený nárok neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Faktúra ohľadne uplatňovaného nároku mu nebola doručená a uplatňovaný nárok neexistuje vo svojom účtovníctve. Žalobca si podanou žalobou ako právny nástupca poškodeného z dopravnej nehody uplatnil u žalovaného náhradu škody, ktorá mala poškodenému z dopravnej nehody zo dňa 02.05.2018 vzniknúť v dôsledku požičania náhradného vozidla. Žalobca podľa žalovaného neuvádza, o aké zákonné ustanovenia žalobca opiera svoj zákonný nárok, teda ho nijakým spôsobom nekonkretizuje. Tento nárok podľa nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ani z Občianskeho zákonníka. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného. Žalovaný namietol aj aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu s odôvodnením, že z uvádzaného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený a nie žalovaný. S poukazom na § 524 Občianskeho zákonníka, nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. K úhrade faktúry v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v žalobcom predloženej zmluve o postúpení pohľadávky. Vychádzajúc zo žalobcom predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (v zmysle vyššie uvedeného neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom konaní. Žalovaný poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky malo byť (podľa tvrdení žalobcu) postúpenie pohľadávky zo

strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t. j. neexistujúci predmet postúpenia), považuje žalovaný takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný. Žalovaný tiež namietol, že nie je zrejmé, kto a kedy do zmluvy o nájme ručne dopísal dobu skončenia nájmu, avšak podľa žalovaného došlo k realizácii uvedeného zjavne až po podpise zmluvy o nájme. Z Protokolu o prenájme Náhradného vozidla nie je zrejmé, na akom mieste došlo či už k prevzatiu náhradného vozidla poškodeným od žalobcu alebo následnému odovzdaniu náhradného vozidla poškodeným žalobcovi. Z predloženej dokumentácie zároveň nemožno zistiť, aká osoba konala za poškodeného, a či sa teda jednalo o osobu oprávnenú konať za poškodeného. Žalobca zároveň nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V Čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 25.05.2018 síce poškodený uviedol, že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti umiestnené v autoservise až do vydania vozidla po vystavení krycieho listu poisťovňou a nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo, a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný, avšak tento dôvod nebol žiadnym spôsobom bližšie špecifikovaný (nehovoriac už o jeho preukázaní), preto ho žalovaný považuje za zjavne účelový. Argumentácia žalobcu, ako aj poškodeného v jeho Čestnom prehlásení, že vozidlo poškodeného muselo byť údajne umiestnené v autoservise do vystavenia krycieho listu poisťovňou, je podľa žalovaného účelová a ničím nepodložená. Žalobca v tejto otázke absolútne neunesol dôkazné bremeno. Žalovaný tiež poukázal na Oznamenie o poistnom plnení, predložené zo strany žalobcu, v zmysle ktorého bolo žalobcovi zo strany žalovaného, bez ohľadu na vyššie uvedené skutočnosti, poukázané plnenie v sume 294,00 Eur, čo potvrdil aj samotný žalobca. Z vyššie uvádzaných skutočností a dôvodov má žalovaný za to, že akékoľvek ďalšie nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že odpor považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Uviedol, že existenciu svojej aktívnej legitímácie odvodzuje od ust. § 524 Občianskeho zákonníka, poukázal na § 580 Občianskeho zákonníka a napr. na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017. Nároky, ktoré sú hrazené z povinného zmluvného poistenia, sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Okruh podmienok vzniku nároku na náhradu škody sa v realite odlišuje podľa toho, či podľa skutkových okolností dopravnej nehody bude za túto zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 OZ alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 OZ. Z dikcie ustanovenia § 4 ods. 1 o PZP vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa konkrétnej situácie sa teda zmluvné poistenie môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 427 OZ (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 420 OZ (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia). Vzhľadom na uvedené je daná pasívna legitímácia žalobcu v tomto konaní. K žalovaným namietanej ručne dopísanej dobe skončenia nájmu v Nájomnej zmluve č.10/2018 žalobca uviedol, že v zmysle OZ nájomný vzťah vzniká v okamihu, keď sa zmluvné strany dohodli o podstatných zložkách zmluvy, ktorými sú predmet nájmu a nájomné. Doba nájomného pomeru dojednaného na dobu určitú môže byť dohovorená nielen uvedením určitého časového obdobia jeho trvania, ale i tak, že dobu trvania nájomného pomeru možno viazať na konkrétny dátumom neurčiteľnú, avšak objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochybnosti zistiť, kedy nájomný pomer skončí, pričom v dobe dojednaní takejto dohody nemusia mať účastníci istotu, kedy takto dojednaná doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane. V čase uzavretia nájomnej zmluvy sa prenajímateľ a nájomca dohodli na podstatných náležitostiach, a to predmete nájmu a výške nájomného. V čase uzavretia nájomnej zmluvy nájomca ani prenajímateľ zvyčajne nevedia, či bude poistná udalosť riešená ako totálna škoda alebo či dôjde k oprave poškodeného vozidla a ako dlho sa toto vozidlo bude nachádzať v autoservise, teda po aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady na nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynakladané. Namietku žalovaného, že zo žalobcom predloženej dokumentácie nemožno zistiť aká osoba konala za poškodeného a či táto osoba je oprávnená konať za poškodeného, považuje žalobca za zmatečnú, nakoľko poškodený v predmetných právnych vzťahoch vystupoval ako fyzická osoba plne spôsobilá na právne úkony. K nutnosti prenájmu náhradného vozidla, spochybnenú žalovaným, žalobca uviedol, že argumentáciu žalovaného v tejto súvislosti považuje za účelovú a bezpredmetnú, keďže žalovaný touto argumentáciou spochybňuje

samotnú potrebu využívania motorového vozidla poškodeným. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, a to primárne v súvislosti so zabezpečením svojich pracovných potrieb. Nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. K námietke žalovaného, v ktorej spochybňuje účelnú dobu prenájmu náhradného vozidla, žalobca uvádza, že vozidlo poškodeného muselo zotrvať v autoservise až do vystavenie krycieho listu. Nakoľko je bežnou praxou autoservisov, vydať opravené motorové vozidlo poškodenému až po vydaní krycieho listu, resp. po poskytnutí poistného plnenia poisťovňou, je dĺžka prenájmu náhradného vozidla v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a vydaním krycieho listu, ako tomu bolo aj v danom prípade. V prípade opravy poškodeného vozidla je jedným z pojmových znakov odplatnosť tohto záväzkového vzťahu. Oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla (napr. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.04.2013, sp. zn. 27Cb/260/2011). Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Po vydaní krycieho listu bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, čo aj bezodkladne urobil a náhradné vozidlo vrátil hneď, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Postup prác v servise je závislý aj od ďalších faktorov, akými sú napríklad počet objednávok, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. V rámci spochybnenia výšky nájomného žalovaný v rámci likvidácie považoval za primeranú výšku denného nájomného sumu 84,- Eur. K uvedenému postupu žalovaný v rozpore so zákonom do dnešného dňa neposkytol podrobnejšie vysvetlenie. Žalobca poukazuje na vzorku trhu, z ktorej vyplýva výška nájomného pre porovnateľný typ vozidla: od 140,- Eur (MD - Bavaria Žilina, s.r.o.), od 100,- Eur bez DPH (120,- EUR s DPH) do 135,- Eur bez DPH (162,- EUR s DPH) (Havana cars), od 160,- Eur luxusná trieda a od 280,- Eur dokonca vozidlo nižšej triedy BMW X1 (MIBACAR Žilina). Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (k uvedenému žalobca poukazuje na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014).

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žilina, namielol aktívnu legitimáciu žalobcu, spochybnil postúpenie pohľadávky a zápočet.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 03.11.2020, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného, jeho právneho zástupcu a žalobcu, za účasti právneho zástupcu žalobcu. Právny zástupca žalovaného v podaní doručenom súdu dňa 02.11.2020 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti. Zároveň navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na skutočnostiach uvedených v písomných podaniach, ktoré sú súčasťou spisu a žiadal, aby súd žalobe vyhovel. Súd následne na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

9. Súd na posudzovaný prípad aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia: § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 6, ods. 7, ods. 8, § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 442 ods. 1 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

10. K námietke nedostatku vecnej legitimácie žalobcu z dôvodu postúpenia neexistujúcej pohľadávky z poškodeného na žalobcu súd uvádza, že na základe predložených dokladov dospel k záveru, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.05.2018 je daná aktívna legitimácia žalobcu. Postúpenie bolo oznámené žalovanému listom poškodeného zo dňa 25.05.2018. Z predmetnej zmluvy

vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 630,- Eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplátne za odplatu vo výške 630,- Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 2018008. V bode č. 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného - započítavajú. Žalovanému bolo preukázateľné oznámené postúpenie pohľadávky z poškodeného na žalobcu, nakoľko oznámenie o poistnom plnení už žalovaný adresoval priamo žalobcovi. Postúpená môže byť iba existujúca pohľadávka, aj premlčaná, a tiež budúca pohľadávka, pokiaľ je určitá, identifikovateľná. „Podmienkou platnosti zmluvy je, aby išlo o existujúcu, určitú a identifikovanú pohľadávku“ (citované z Uznesenia ÚS SR sp.zn. II ÚS 165/2017).

11. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 25.05.2018 došlo k postúpeniu pohľadávky z poškodenej na žalobcu v celkovej výške 630,- Eur, t.j. v celkovej sume vyúčtovanej žalobcom. Postúpenie pohľadávky poškodený oznámil žalovanému.

12. Súd zároveň konštatuje, že je daná i pasívna vecná legitimácia žalovaného v tomto konaní, kde žalovaný je subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a to vzhľadom na skutočnosť, že poškodený bol v rozhodnom čase poistený u žalovaného.

13. Súd konštatuje, že v konaní nebolo sporné, že poškodený si požičal osobné motorové vozidlo zn. BMW X3, EČV: P. od žalobcu na základe písomnej zmluvy o nájme č. 10/2018 zo dňa 22.05.2018, v ktorej si žalobca a poškodený dohodli dobu nájmu a výšku nájomného. Doba nájmu bola dohodnutá na obdobie od 22.05.2018 do 25.05.2018, teda po dobu opravy poškodeného vozidla a jeho vydania, s denným nájomným 150,- Eur. Po skončení doby nájmu vystavil dňa 25.05.2018 prenajímateľ (žalobca) nájomcovi (poškodenému) faktúru č. 2018008 za prenájom vozidla v dĺžke 4 dni v sume 600,- Eur a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30,- Eur.

14. Z Oznámenia o poistnom plnení mal súd preukázané, že žalovaný oznámil žalobcovi listom zo dňa 07.06.2018, že žalovaný ukončil dňa 01.06.2018 šetrenie poistnej udalosti. Z uvedeného oznámenia ďalej vyplývajú nasledovné skutočnosti: „Zapožičanie náhradného vozidla priznané do ukončenia opravy poškodeného vozidla 17.05.2018 (faktúra č. 31181871 MD-Bavaria Žilina s.r.o.) t.j. 3 dni. Neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo upravená na 84,- Eur s DPH/deň, podľa cenníka MD-Bavaria Žilina s.r.o.“.

15. V konaní bolo nesporné, že došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase nehody bol poškodený R. A.. Táto škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Z Oznámenia o poistnom plnení mal súd ďalej preukázané, že žalovaný poukázal žalobcovi sumu 294,- Eur. Z uvedenej listiny vyplýva, že žalovaný priznal žalobcovi dobu prenájmu vozidla na 3 dni do ukončenia opravy poškodeného vozidla dňa 17.05.2018 a zároveň určil dennú sadzbu na náhradné vozidlo na sumu vo výške 84,- Eur oproti účtovanej výške 150,- Eur.

16. Keďže žalobca fakturoval predmetnou faktúrou sumu 630,- Eur s DPH a o Oznámenia o poistnom plnení vyplýva, že vyplatil poistné plnenie vo výške 294,- Eur, je zrejmé, že žalovaný krátil plnenie o sumu 336,- Eur, čo predstavuje sumu žalovanú v tomto konaní. Z predložených listín možno vyvodit' záver, že žalovaný krátil poistné plnenie vo vzťahu k počtu dní zapožičania vozidla (podľa žalovaného priznané do ukončenia opravy poškodeného vozidla 17.05.2018) a tiež vo vzťahu k výške denného nájomného, ktoré nájomné žalovaný určil na 84,- Eur. Súd zároveň považoval za nesporné, že sumu poistného plnenia vo výške 294,- Eur žalovaný žalobcovi vyplatil.

17. Medzi stranami sporu tak zostali sporné nasledovné skutočnosti: doba prenájmu náhradného vozidla a výška denného nájmu (krátenie plnenia z dôvodu určenia výšky nájomného žalovaným).

18. Súd konštatuje, že z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 07.06.2018 vyplýva, že žalovaný priznal žalobcovi cenu prenájmu vo výške 84,- Eur. K uvedenému súd uvádza, že žalovaný žiadnym relevantným spôsobom v konaní nepreukázal, akým spôsobom stanovil výšku denného nájmu.

19. Žalobca v konaní predložil súdu na preukázanie svojho uplatneného nároku dôkazy, týkajúce sa výšky denného nájomného ceny z iných autopožičovní v Žiline, MIBACAR Žilina a MD-Bavaria Žilina, s.r.o. a Havanacars, a to porovnateľných vozidiel.

20. K uvedenému súd ďalej konštatuje, že v danom prípade je dôležitá skutočnosť, že v posudzovanom prípade ide o prenájom vozidla z dôvodu, že poškodený nemohol využívať vlastné vozidlo z dôvodu jeho opravy.

21. Keďže v prípade prenájmu vozidla za účelom zabezpečenia iného vozidla z dôvodu uvedeného v predchádzajúcom bode nie je možné pri uzatváraní zmluvy o nájme presne určiť, ako dlho bude auto v servise z dôvodu opravy, cenníky, používané pri bežnom prenájme, nie je možné považovať za smerodajné.

22. Ku kráteniu plnenia na základe odpočtu za prevádzkové náklady počas doby prenájmu vozidla súd uvádza, že žalovaný v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Ako vyplýva zo zmluvy o nájme, poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- Eur bol medzi zmluvnými stranami riadne dohodnutý. Súd konštatuje, že zo strany žalovaného nebol dôvod na krátenie plnenia v tejto časti, nakoľko ide o náklady spojené s prenájomom vozidla.

23. Súd konštatuje, že poškodený mal vozidlo v nájme 4 dní opodstatnene. Z Potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu vyplýva, že poškodené vozidlo bolo prevzaté do autoservisu za účelom opravy dňa 22.05.2018 a odovzdané držiteľovi dňa 25.05.2018. Je nepochybné, že žalovaný v rámci povinne zmluvného poistenia je povinný nahradiť žalobcovi náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, keďže poškodené vozidlo bolo poškodené v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vozidlom poisteným u žalovaného. Tieto náklady však musia byť nutne a účelne vynaložené. Súd skonštatoval, že náklady boli vynaložené aj nutne, aj účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla a boli vynaložené vo výške určenej v zmysle cenníka prenajímateľa náhradného vozidla za obdobné vozidlo.

24. K námietke žalovaného, týkajúcej sa účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného motorového vozidla poškodeným z dopravnej nehody, súd poukazuje na konštatovanie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Ako vyplýva z Čestného prehlásenia poškodeného, náhradné vozidlo mal zapožičané z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti zo dňa 02.05.2018 v autoservise až do doručenia krycieho listu. Zároveň prehlásil, že po dobu prenájmu, t.j. od 22.05.2018 do 25.05.2018 nedisponoval žiadnym iným motorovým vozidlom a prenájom náhradného vozidla bol preňho nevyhnutný. Súd dodáva, že poškodený nezavinil poškodenie a súčasne neovplyvňuje dĺžku opravy, ktorá bola vykonaná v servise. Pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Vyžadovať od poškodeného ďalšie preukazovanie potreby užívania náhradného vozidla by bolo podľa názoru súdu ďalším neúnosným zaťažovaním poškodeného. Navyše v situácii, keď poškodený nemohol vlastné vozidlo využívať nie vlastným zavinením, ale v dôsledku zavinenia inou osobou.

25. Škoda sa v tomto prípade odvodzuje od dočasnej nemožnosti poškodeného používať svoje motorové vozidlo počas doby opravy a spočíva v znížení majetkového stavu poškodeného, ktorý vynaložil vyššie náklady na vypožičanie náhradného vozidla v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré však v dôsledku poškodenia nemohol dočasne používať. Majetkový stav poškodeného sa znižuje tým, že poškodený vynaloží náklady na prenájom náhradného vozidla a škoda tak vzniká zaplatením nákladov na požičané náhradné vozidlo. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustálenú prax súdov, v zmysle ktorej poškodený má nárok na náhradné vozidlo, a teda aj na náhradu nákladov nájomného voči žalovanému do momentu úhrady plnenia žalovaným (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 9.6.2015, sp. zn. 1Cob/85/2015).

26. „Skutočnou škodu podľa ustálenej súdnej praxe je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovne o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybratom okruhu požičovní prostredníctvom internetu,...“ (rozsudok OS BA I zo dňa 06.06.2017, č.k. 27Cb/39/2012, rozs. KS v BA zo dňa 05.05.2015, sp.zn. 2Cob/134/2014,...). Podľa názoru súdu ide v danom prípade o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vlastného vozidla a tieto náklady spojené s prenájomom sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného. K dôvodnosti a účelnosti samotného prenájmu náhradného

vozidla súd konštatuje, že poškodený je ten, ktorý bol následkom škodovej udalosti, ktorú sám nespôsobil, ukrátený na svojom majetku a musel znášať jeho následky spojené so zabezpečením náhradného vozidla, obstaraním jeho opravy a prevzatia. Nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, podľa názoru súdu bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu, z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, ktoré bolo preukázané, že bolo zaplatené, patrí do právneho nároku poškodenia. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájmu ktorého bol poškodený donútený poisťovnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, prípadne aj vyššie náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. To, že takáto škoda v majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťovnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájmu náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal. Poškodený, v danom prípade právny predchodca žalobcu, preukázal, že z titulu poisťovnej udalosti nemohol motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutnej doby opravy vozidla bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Vyžadovať od poškodeného ďalšie preukázanie potreby užívania náhradného vozidla by bolo podľa názoru súdu ďalším neúnosným zaťažovaním poškodeného. Navyše v situácii, keď poškodený nemohol vlastné vozidlo využívať nie vlastným zavinením, ale v dôsledku zavinenia inou osobou.

27. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že žaloba je v časti o zaplatenie istiny dôvodná. Žalobca fakturoval poškodenému za prenájom náhradného vozidla sumu vo výške 630,- Eur, a to na základe zmluvy o nájme. Fakturovaná suma vo výške 630,- Eur pozostávala z nájomného za 4 dni vo výške dohodnutého denného nájomného 150,- Eur a z poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- Eur. Vzhľadom na vykonané dokazovanie má žalobca nárok na plnú sumu dohodnutého nájomného za 4 dni, t.j. 4 x 150,- Eur, ako aj na poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- Eur s DPH. Keďže žalovaný poukázal žalobcovi sumu vo výške 294,- Eur, ktorá skutočnosť nebola v konaní sporná, má žalobca nárok na zaplatenie istiny vo výške 336,- Eur (výrok I.).

28. Žalobca si uplatnil voči žalovanému aj úrok z omeškania od 17.06.2018 do zaplatenia. Tento nárok odôvodnil tým, že dňa 01.06.2018 bolo skončené prešetrovanie poisťovnej udalosti. So zvyškom poisťového plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 17.06.2018, nakoľko je povinný poskytnúť poisťové plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťové plnenie.

29. Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania súd konštatuje, že žalobcovi priznal okrem nároku na istinu aj nárok na uplatnený úrok z omeškania. Ustanovenie § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. sa týka len prípadu omeškania poisťovateľa s plnením jeho nepeňažnej povinnosti podľa § 11 ods. 6 predmetného zákona, riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poisťovnej udalosti a jeho výsledky riadne oznámiť poškodenému. Nezaobera sa naopak omeškaním poisťovateľa so splnením jeho inej právnej povinnosti peňažného charakteru, a to včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, ktoré poisťovateľovi riadne preukázal. Ustanovenie § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. nevylučuje vznik nároku poškodeného na úroky z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Predmetné ustanovenie neurčuje, že poškodený má nárok na úroky z omeškania len v prípade v ňom uvedenom (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020 sp zn. 8Co/24/2020-133). Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi

i nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlhovanej sumy od 17.06.2018 až do zaplatenia, keďže žalovaný sa do omeškania s plnením dostal uplynutím 15-dňovej lehoty na zaplatenie poistného plnenia (výrok II.).

30. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca bol úspešný v konaní o zaplatenie istiny, na základe čoho mu súd proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
  - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
  - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
- Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).